

titel: De schoonheid van een picknick in een berglandschap
auteur: Arjan Reinders
in: Het Parool, 23 december 2002

afbeelding: videostills uit: Weg (2001), Terwijl Maxime rust (2001), Lessen (2002)

De schoonheid van een picknick in een Berglandschap

Arjan Reinders

BÉELDENDE KUNST Albert van Westing, *Handheld*, t/m 26 januari in Stedelijk Museum Bureau Amsterdam, Rozenstraat 59, open: di t/m zo 11.00 - 17.00 uur, tweede kerstdag geopend

Door een paar relatief kleine ingrepen is de ruimte van Stedelijk Museum Bureau Amsterdam van een witte kubus omgetoverd tot een prachtige zwarte doos. In combinatie met de vanuit de Paulus Potterstraat overgebrachte bankjes, waan je je in het grote Stedelijk van na de toekomstige verbouwing. Een droom-stetting.

In deze encenering toont de vooral als fotograaf bekende Albert van Westing (1960) vijf videowerken onder de titel *Handheld*, waarmee alvast wordt aangegeven dat de video's zonder statief opgenomen zijn. Van Westing filmt echter niet uit de losse pols, maar met een vaste hand die zich minuten lang concentreert op één beeld. In een enkel geval maar liefst een half uur lang, zoals bij *Weg*, het centrale werk in de tentoonstelling.

Hierin richt Van Westing zijn camera op twee jonge mannen die zich ontspannen voorbereiden op het beklimmen van een berg. Achter een auto met open deuren zitten beide personen tegenover elkaar op lage klapstoeltjes te picknicken. Het overweldigende landschap van de Zwitserse Alpen dient als decor. Aan weerszijden van het tafereel kronkelen twee wegen de achtergrond in, waarover af en toe een groepje wandelaars voorbijtrekt. Verder gebeurt er weinig. Er is geen verhaal dat zich gedurende de kleine dertig minuten ontwikkelt. De video is zonder geluid, maar je ziet de twee figuren met elkaar kletsen, wat boterhammen naar binnen werken, opstaan om nog iets drinkbaars uit de auto te halen, zich omkleden, een blik op de kaart werpen en op een gegeven moment aanstalten maken te vertrekken. Maar dan stopt de band. De opname is gemaakt vanuit een statisch standpunt, waarbij de twee jongens strak zijn uitgekaderd tegen het dramatische berglandschap op de achtergrond. Het beeld dat zo is ontstaan, heeft een nadrukkelijke, klassiek symmetrische compositie, - een zit rechts, de ander links van de auto - met een centraal verdwijnpunt en tal van diagonale lijnen. De associatie met renaissancistische schilderkunst is onvermijdelijk, maar tegelijkertijd eigenaardig, vanwege de hedendaagsheid en het vluchtige karakter van het onderwerp.

Hier ligt de kracht van Van Westing, die de gave bezit om de meest futiele dagelijkse bezigheden - een wandeling, een gesprek, een picknick - in beeld te brengen als een archetypisch fenomeen met buitengewone schoonheid. De video *Weg* is hiernaast vooral een oefening in kijken. Door de licht schokkende camera springen allerlei details in het oog, die een terloopse blik ontgaan. Voor sommige is een grote visuele rol weggelegd, wat gaandeweg duidelijk wordt. Zo plaats de twee bergbeklimmers op een zeker moment midden in het beeld twee rode appels precies naast elkaar, waarmee ze de symmetrische compositie waarin ze zelf gevangen zitten onbewust accentueren. Onbewust, want ook al doet het moment met de appeltjes hieraan twijfelen, Van Westing vraagt altijd toestemming om te filmen, maar geeft verder geen opdracht. De te filmen handelingen dienen zich gewoonweg bij hem aan. Zoals ook bij de andere vier video's, die een veel kortere duur hebben dan *Weg*. In *Drie keer omlaag* rent tijdens een storm iemand een heuvel naar beneden, terwijl de camera hem met moeite in het vizier kan houden. In *Lessen* verandert een van een afstand gefilmde les *kite*-surfen in een surreëel waterballet voor drie dansers. Soms helpt Van Westing het toeval een handje, door een eerder bezochte plek nogmaals te bezoeken. De video van de slapende jongeling is zo ontstaan, *Terwijl Maxime rust* getiteld.

Door deze manier van werken bieden de video's een ontwapenende blik op alledaagse intimiteiten. Van Westings uitgebalanceerde registraties doen denken aan een vorm van schilderkunst die tegenwoordig niet meer bestaat. Met *Handheld* toont hij zich, net als in zijn foto's, een verleidelijk voyeur van formaat.

www.albertvanwesting.nl